

Quê Hồn ng

Tác Giả: Nguyán Văn Hán

Thứ Ba, 01 Tháng 12 Năm 2009 08:55

---

thôi, đã cäm thäy ê räng ngay räi. Trong đäi, chäa bao giä Huy ăn hät mät trái khä, đäng nói chi đän ăn cä chäm. Theo Huy, khä là thä trái cây không đäc nhiäu ngäi iäa thích, đäc xäp häng thäp hän cä me, chäm ruät... giá cä thì rä mät, nên ít ngäi iä träng. Mäy năm đäu säng tha häng, trái cây miän nhiät đäi chäa đäc bày bán nhiäu trong các siêu thä. Huy thäm đä thä, nào säu riêng, măng cät, nào nhän, nào mít, räi đän chäm chäm... Nhäng khä thì Huy chäa bao giä thäm.

Đän câu “Quê häng mäi ngäi iä chä mät”, thì hoàn toàn không đäng cä väi Huy iän Ngäc, bäi cä hai vä chäng đäu có hän mät Quê Häng trong lòng, mà Quê Häng nào vä chäng Huy cũng thäng cũng nhä.

Huy là con cái trong mät gia đänh “tä Bäc vô Nam tay cäm bó rau, tay kia cäm säi dây đä bät con cäy”. Nên nhäng ngày còn bé Huy thäng bä bän bè chäc ghäo là mang nän “vän minh rau muäng” ngoài Bäc vào làm bäng hoäi nän “vän minh giá säng” trong Nam, räi hä nhau chäm biäm: “Bäc kä ăn cá rô cây, ăn rau muäng luäc bä thäy bä bu”.

Vào Nam, bä mä Huy chän Mä Tho làm Quê Häng thä hai. Nên nhäng ngày säng trong quân ngũ xa gia đänh, mäi khi nghĩ vä Quê Häng là Huy nhä ngay đän Mä Tho. Đäng nhä Mä Tho có rät ít chäm khäng t, nhäng có đä loäi trái cây thäm ngon khác nhä xoài, i, vú säa, măng cäu... Và näi tiäng nhät phäi kä đän män. Män Trung Läng vä đä täi nhäng thanh nhä, màu đä y không bao giä phai mä trong tâm trí Huy đäc.

Còn väi Ngäc vä Huy, quê mãi tän Cà Mau, đäc mä cha cho đi “Mä” du häc, bä xä “Mä” cuän hút tâm hän nên Mä Tho cũng trä thành Quê Häng thä hai cäa Ngäc.

Mäc dù chä säng ä Mä Tho vài năm, nhäng kä niäm väi Quê Häng này thì Huy có nhiäu iäm. Huy là cäu häc sinh träng Nam Tiäu Häc Mä Tho vào cuäi thäp niên 50. Häu hät häc trò träng công iäp thäi y chä cän häc đä đäm trung bình là đäc miän thi vän bäng Tiäu Häc. Riêng Huy, häc giäi đän näi phäi vắc giäy bút đi thi, nhä väy mà Huy säm đäc häng cái sung säng cäa ngäi thi đä.

Đäu vän bäng Tiäu häc xong, hän tháng sau đän kä thi tuyän häc sinh vào iäp Đä Thät träng Trung häc Nguyän Đänh Chiäu. Đây là cuäc thi mà Huy xem là quan träng nhät trong đäi häc sinh cäa mình. Näu thi đä, cha mä khäi phäi lo tiän häc phí cho Huy suät bäy năm Trung häc. Häc phí hàng tháng, là mät sä tiän rät iän đäi väi häc trò con nhà nghèo nhä Huy. Ngoài vän đä tiän bäc ra, Huy còn đäc vinh đä theo häc mät trong nhäng ngôi träng công iäp näi tiäng nhät miän Nam.

Quê H

Tác Giả: Nguyán Văn Háng
Thứ Ba, 01 Tháng 12 Năm 2009 08:55

Hôm đi thi, Huy thät sung säng đäc ngäi trong läp häc khang trang cäa ngäi träng mình mä cä. Đän lúc näp bài thi cuäi cùng xong, Huy biät ngay mình không còn cä häi träng läi ngäi träng này näa. Säc häc cäa Huy quá yäu kém, làm sao tranh đua näi väi bän bè đäng trang läa. Ngày công bä kät quä, mä giäc Huy đi xem bäng. Huy buän läm, nhäng phäi làm theo läi mä. May thay, väa bäc ra cäa thì bä Huy đät xe đäp vào nhà, bä nhìn Huy bäng đäi mät buän räi nói trong näi thät väng chán chäng: “Bä mäi đi xem bäng räi, không có tên con!”. Huy chäng ngäc nhiên vì mình thi rät, Huy chä buän vì tä nay viäc häc cäa mình sä là gánh näng cho bä mä.

Nhäng đäi mäy ai häc đäc chängä! Đän năm 1966, lúc Huy đang theo häc läp Đänh t A (ban Vän Vät) ban đêm täi träng Tä thäc Hùng Väng, Huy hay tin bên träng Nguyän Đänh Chiäu thu nhän häc sinh vào läp Đänh t C (ban Văn Chäng). Huy väi vàng đi ghi tên xin häc và chính thäc träng thành häc sinh träng Trung häc Nguyän Đänh Chiäu. Chäng träng ban A và ban C khác nhau mät träi mät väc. Huy vän đät vẫn chäng, đä sinh ngä, chä vì ham cái danh là häc trò träng cä Đä Chiäu, nên phäi cäp sách đi häc cä ngày lä đêm.

Häc đäc vài tuän Huy thäy chán hän cäm näp nát. Giä sinh ngä, thäy nói tiäng Tây tiäng u, Huy nghe nhä vät nghe säm, giä triät, nghe thäy giäng đäc cä lä tai. Bài täp nào Huy cũng không làm xong, bài häc nào Huy cũng không thuäc, nên bä thäy cô chê trách dài dài. Cuäi cùng Huy chä vào läp nhäng giä Huy thäy cän thiät cho viäc thi cä cäa mình. Thät xui xäo, vä Giám thäng trông coi kä luät các läp đänh cäp cäa träng thäi yä läi là bà Nguyän Thä Tät. Tuy phän nä läu, nhäng bà thuäc loäi “hung thän” cäa mäi nam häc sinh. Bà là khäc tinh cäa nhäng häc sinh läi, häc kém, vô kä luät hay trän häc. Loäi häc sinh này thäng phäi lên văn phòng trình đän mäc tình cho bà giữa thäm thiät. Huy bä bà kêu lên hành hä hai län, rày la xong bà tha vä kèm theo läi häm đäa: “Con mà còn tiäp täc väng mät näa, cô sä đäi häc con luôn”. Nhäng räi đầu läi vào đäy. Đän län thä ba bä triäu lên văn phòng, bän häc nhìn theo Huy ái ngäi. Räi läp, Huy mang theo luôn täp vä, väy tay chào tä biät các bän. Huy tä xem mình nhä tráng sĩ Kinh Kha sang Tän, ra đi không hän ngày träng läi.

Huy hiän ngang mang bä mät “kên kên” bäc vào văn phòng bà Tät. Bà ngäc bä mät häm häm và đäi mät sáng quäc lên nhìn đäa häc trò bät trä. Väa đänh cät giäng oanh vàng xä vä thì Huy đäa ngay tay ra đäu ngăn cän, bäng mät giäng quyät liät Huy lä phép thäa: “Xin cô đäng la con näa, con biät hôm nay cô sä đäi con. Đã hai län con giäi thích väi cô, con là häc sinh ban A, chä vì ham mang danh häc trò träng Nguyän Đänh Chiäu, nên xin vào häc läp ban C. Näu cô không thäng mà cho con tiäp täc häc, thì xin cô cho con läi tä giäy khai sinh đä con đi đäng lính. Chä häc mà bä cô mäng hoài con cũng quä läm, läi còn làm phiän cô näa”.

Nghe Huy nói, khuôn mät “ngäu” cäa bà tä tä biän sang hiän thäc. Bà “xuäng xä” thät thäp nän Huy: “Thôi con äi! Đäng đi lính nguy hiäm läm. Cô đã hiäu hoàn cänh con räi. Tä nay, con

Quê Hồ Ng

Tác Giả: Nguyán Văn Hồ Ng

Thứ Ba, 01 Tháng 12 Năm 2009 08:55

---

muán hác giá nào thì hác, cô không rầy la con náa. Cô làm khó cũng chá mong con ráng hác nên ngái thôi". Ngoài đáng phá, có máy ai yêu tháng ngái Cánh Sát giá gìn an ninh trát tá! Nái hác đáng, có máy hác sinh tháng mán tháy cô Giám Thá. Rái vẫn phòng bà Tát, Huy tháy ngay đác bá mát "hung thán" và giáng sang sáng cáa bà chá là cái vá bên ngoài, án đáu bên trong mát con ngái đáy lòng vá tha và yêu tháng hác trò. Cô Tát ái, giá cô đã mát, mát vài ká niám ngán ngái vái cô ván luôn á trong con. Huy viát lái đôi hàng này nhá mát nén háng lòng Huy đát lên đá táng nhá cô Tát. Huy mong sao nháng hác sinh đã táng bá "hung thán" bà Tát "hành há", tháy đác cái cái tâm cáa mát cô giáo đáy nhân háu, đúng nhá cái tên Tát cáa bà.

Sau ngày bà Tát bá Huy "hám đáa", Huy không còn bá bà Tát quáy ráy náa. Huy mác tình đi đác vá ngang. Vì váy, dù đã đác bá cá chân vào ngôi tráng trong má, nháng Huy không dám nhán mình là mát cáu hác sinh tráng Nguyán Đánh Chiáu. Huy chá xin góp mát cùng hái liên tráng Nguyán Đánh Chiáu - Lê Ngác Hán vái thân phán mát chàng rá, vì Huy "dê" đác Ngác, mát cáu hác sinh Lê Ngác Hán, rác vá làm "lánh bà" và làm má cho báy con cáa Huy.

Ván là ngái say mê, yêu thích văn nghá, nên Huy má đáu bài viát ngán này báng lái bình phám mát bài thá đác phá thành nhác. Giá Huy lái lám bàn thêm mát bán nhác náa, bán nhác khá nái táng trác năm 1975, viát vá Thành phá Huá máng má. Lái bán nhác có nhiáu câu làm Huy ghen tác. Cháng hán nhá: "Ngày xáa Huá có nhiáu Con Đáng Tráng, áo tráng tung bay...". Huy ghen tác vì Con Đáng Tráng đâu có phái là đác sán riêng cáa Huá. Toàn mián Nam trác khi bá "Giái Pháng Nói Lái", thành phá nào, quán lá nào mà không có nháng Con Đáng Tráng. Giá Huy biát làm thá soán nhác, Huy đã viát ngay cho mái tánh thành mián Nam có đáu chân Huy đi qua, mái nái mát bán nhác Con Đáng Tráng. Nhát là cho riêng Quê Hồ Ng Má Tho nái có rát nhiáu Con Đáng Tráng táo bái ná sinh các tráng Hùng Váng, Tráng Công Đánh, Lê Ngác Hán... Chác chán sá không thua gì nháng Con Đáng Tráng nái đát Thán Kinh.

Tá khi bá má Huy đán vá án nái xóm nghèo bên cánh bán bác Rách Miáu. Ngày áy Huy bát đáu nhá giáò, bác vào cái tuái biát ngám nhìn nháng đáng cong tuyát má cáa ngái con gái. Mái sáng, Huy tháng hay thác sám, ra đáng đái gác me, ngám nhìn con gái Bán Tre, tha thát trong chiác áo dài, tay xách cáp dung dáng đá trên đáng Ông Bà Nguyán Trung Long. Huy có cám táng chuyán bác nào cũng chá đáy sán tráng, bác cáp bán, sán đá ra làm tráng con đáng. Hát chuyán bác này đán chuyán bác khác, sán tá tá tuán cháy làm Con Đáng Tráng thêm sinh đáng.

Huy không chá ngám mát con đáng Ông Bà Nguyán Trung Long bá nhuám tráng, lâu lâu Huy còn tán bá, nháp vào dòng tráng áy, đi xa hán đá ngám nhìn cánh quan ngoán mác nhá mát

Quê Hồn ng

Tác Giả: Nguyán Văn Hán ng

Thứ Ba, 01 Tháng 12 Năm 2009 08:55

---

dòng thác tráng đá xuáng tá trên đác cáu Quay, cây cáu bác ngang qua mát nhánh sông Tián. Nháng đáng đáng nép mình mát góc nào đó trong công viên Dân Chá hoác ngái trên lá đáng Hùng Váng ngám các cô đi hác ngang qua là tuyát nhát. Cái thái nhát quá nhá ma thá ba hác trò, Huy còn nhát gái lám, muán ngái chá “tháng háng” đá tá nhiên ngám nhìn Con Đáng Tráng, Huy phái rá thêm vài ba đáa bán ngái chung. Huy sá náu ngái lá loi mát mình, lá bá các cô ngám lái thì biát đáng đâu mà trán.

*

Vá cháng Huy trá vá thăm lái Quê Hán ng vào đáu năm 2000, sau hán mát phán tá thá ká sáng xa Má Tho.

Ngày vá, Huy tìm lái đáng cá me xáa, nháng “Con Đáng Tráng” thì đã mát. Chác nó mát tá khi con đáng Ông Bà Nguyán Trung Long bá thay tên, tá khi bán bác Rách Miáu đái đi nái khác. Huy phái nhám mát lái đá Con Đáng Tráng ngày trác hián vá.

Rái gác me xáa, ráo bác đán đáng Hùng Váng, Huy thát sung sáng khi Con Đáng Tráng trong dĩ váng hián ra trác mát. Huy ngái xuáng bên lá đáng đá sáng lái cái tuái hác trò. Nhìn các em hác sinh nhá nhán tung tăng trong chiác áo dài, Huy tháy đó chính là Quê Hán ng đá mình tháng mình nhá.

Cái nhìn Con Đáng Tráng cáa mát trung niên hám áy, tuy có khác đôi chút vái cái nhìn thái trai trá, nháng ván còn chung mát đám là ngám cái đáp cáa Quê Hán ng, mà Huy không thá nào nhìn tháy trên Quê Hán ng thá ba, nái Thành phá bián máng má San Diego này.

*

Tháy, cô cháu gái gái Huy báng bác, mát sinh viên Y khoa, cùng vá thăm quê vái vá cháng Huy. Tháy sinh ra và lán lên á Má Tho, chá biát Viát Nam qua lái ká cáa ông bà cha má hay đác trong sách vá. Nay chính mát đáng nhìn tháy quê cha đát tá, Tháy vui máng ngám nhìn cánh lá. Nhá mát khách du lách, Tháy ngám nhìn Viát Nam báng đôi mát bàng quang không chút xúc đáng. Đá hun đúc tình Quê Hán ng trong cháu, Huy đáa Tháy ra ván hoa Lác Háng thá bá. Đáng chân bên chiác xe nác mía, Huy hái cô hàng:

- Cô bán cho tôi hai ly nác mía.

Hai bác cháu ngái xuáng ghá, Tháy chăm chú hát ngám đôi tay cô bán hàng ép mía, rái nhìn sang đáng xác mía nám bên cánh. Huy nhá nhá nói:

- Ngày trác, náu tháy đáng xác mía nhiáu thá này, chác bá con máng lám.

Tháy ngác nhiên hái:

- Sao lái máng váy bác Hai?

Huy nói chám rãi, ôn tán nhá ká chuyán đái xáa cho cháu nghe:

- Ngày ông bà nái đán vá Má Tho, nhà mình lúc đó nghèo lám. Bà nái giao cho bá con viác đi lám xác mía vá phái khá dùng thay thá cái náu cám. Xin đáng xác mía to nhá váy, đá náu náng hai ba ngày, bá con không phái mát công đi tìm náa, nên có thì giá đáng chái cùng chúng bán.

Tháy nhìn lái đáng xác mía, rái bái hái nói:

- Nghe bác Hai ká, con tháy tái nghiáp bá con quá. Tá nhiên đáng xác mía này đáp hán lên thát nhiáu trong mát con. Bác Hai cháp cho con vài tám ánh bên đáng xác mía này đá con đem vá khoe vái bá.

Cô hàng nác mía che miáng cái, khi tháy Tháy hán há cám trong tay miáng xác mía đáa lên

cho Huy ch p nh. Ch c cô c i vì l m t ng hai bác cháu Huy t ng t ng, m i t nhà th ng diên Biên Hòa ra.

U ng xong ly n c, Huy đ a Th y b c vào bên trong v n hoa. Huy gi i thi u v i cháu:

- Đây là Công Viên L c H ng.

Th y nói trong kính ng c:

- Công Viên gì mà nh chút xíu v y bác Hai!

- Ch có chút xíu đó thôi, nh ng ngày tr c m i l n đ c ông bà n i d n ra ngoài này ng i h ng gió, ăn chu i n ng, là m y cô chú con m ng h t l n đó.

Nhìn xu ng dòng Ti n Giang đ c ng u phù sa, nhìn rác r i trôi l nh b nh, nhìn nh ng tr con l n h p ch i đũa d i dòng n c, Th y chau mày. Tìm m t gh đá tr ng, hai bác cháu ng i xu ng, Huy đ a m t h ng ra sông r i t t n nói v i Th y:

- N c sông đ đây tuy không m y s ch, nh ng là ch vui ch i t nh t c a con nít trong t nh.

Nhìn m y đ a tr nh này, bác Hai nh đ n b con nhi u l m. M y đ a tr đây là hình nh b con b n m i năm v tr c. B con cũng h p l n n i dòng sông này.

Th y h i Huy:

- Còn bác Hai có t m nh v y không?

M t v n nhìn ra sông, Huy l c đ u c i:

- Bác Hai không bi t b i nên không dám xu ng n c. H i còn bé bác nhát gan l m, không dám cho chu n chu n c n rún, nên bác không bi t l i. Còn b con b t chu n chu n cho nó c n đ n s ng rún, nên l i gi i.

Th y nheo m t c i.

- Mu n bi t b i thì ph i t p b i, ch cho chu n chu n c n rún thì làm sao bi t b i cho đ c?

- Con gi là sinh viên Y Khoa nên bi t rõ chuy n này, ch h i còn nh , bác Hai và b con đâu bi t gì. C tin cho chu n chu n c n rún s bi t b i là chuy n th t. Chu n chu n c n rún tuy làm cho b con đau, nh ng không đau b ng b ông n i đánh đòn. Nhi u lúc ham vui, b con b i luôn qua bên kia c n R ng. Ông bà n i s b con b ch t đ u i, nên l i v nhà dùng roi tr t i.

Đ a m t nhìn dòng sông, ng m c n R ng thêm m t lát, Th y b o Huy:

- Con cảm n bác Hai, nghe bác Hai k , con không còn th y dòng sông này đ b n n a, con c m nh n đ c Quê H ng Vi t Nam và hi u t i sao b m con hay nh c t i M Tho hoài mà không bi t chán. Bác Hai ch p cho con th t nhi u t m hình n i công viên và dòng sông này, đ v đ n M , m i l n nhìn nh ng t m hình ch p hôm nay, con th y đ c cu c s ng c a ông bà n i cùng các cô các chú và nh t là c a b m con ngày x a.

Ch p hình cho Th y xong, hai bác cháu r o b c trong công viên, Huy đ o m t tìm gánh chu i n ng. Bà già bán chu i n ng đang ng i d i bóng mát m t tàng cây, luôn tay qu t cho b p than h ng. Huy ng i ch m h m tr c m t bà, h i mua hai trái chu i n ng. Th y v n đ ng bên c nh, chăm chú quan sát c nh buôn thúng bán b ng. Huy b o cháu:

- Ăn chu i n ng, con ph i ng i ch m h m gi ng bác Hai v y thì ăn m i ngon.

Th y b t ch c ki u Huy ng i, nh ng c b b t ra đ ng sau, r i ng i b p xu ng đ t. Th đi th l i đôi ba l n, làm bà bán chu i n ng c i ng t ngh o. Bà không ng cái ki u ng i d dàng nh v y mà l i có m t cô gái Vi t Nam xinh x n t p mãi v n không ng i đ c. Th y đ ng lên c i b o Huy:

- Bác Hai ng i gi i quá, con ch u thua, không tài nào ng i ki u này đ c!

Bà già trao cho Huy hai trái chu i n ng b c n p bên ngoài còn nóng h i. Huy h i bà:

- Bao nhiêu ti n v y bác?

- Hai ngàn.

Tr ti n cho bà xong, Huy và Th y v a đi v a th ng th c món chu i n ng, món quà quê m c

m c nh ng th t ngon. Th y bóc t ng m nh nh màu vàng ánh c a n p n ng trên than h ng đ a lên mi ng c n, v a nhâm nhi v a nghĩ ng i, lát sau quay sang h i Huy:

- M i trái chu i n ng ch có m t ngàn, t ng đ ng v i b y tám xu M , bán buôn nh v y thì làm sao bà c có đ ti n đ s ng h bác Hai?

- Con đang dùng cây th c c a ng i M đ đo đ c s vi c Vi t Nam. Bác nh có l n, m t ng i b n M làm cùng s h i bác: “L i t c trung bình c a ng i Vi t Nam là bao nhiêu?” Bác tr i: “Không t i ba trăm đô la m t năm”. Ông ta h i ti p: “Nh v y, làm sao h đ s ng”. Bác tr i: “N u l i t c hàng năm c a ông ch có ba trăm thôi, ông s bi t làm sao đ s ng”. Và đó cũng là câu bác Hai tr i cho con.

Ng m nghĩ m t lát, Th y nói:

- Bác Hai nói h i có lý.

Huy m m c i:

- Con m i ch nh n là h i có lý thôi, ch bác còn hi u thêm nhi u đ i u n a. Ch v i gánh chu i n ng nh nhoi này, bi t đâu bà c còn nuôi năm b y đ a con ăn h c nên ng i. Ngày x a, v i gánh bún riêu, v i vài ba con gà trong gi , bà n i con ng i t sáng đ n chi u ngoài ch , n i nuôi c tám đ a con ăn h c nên ng i. Cu c s ng ngày hôm nay mà con có đ c cũng đi t nh ng cái nghèo nàn thi u th n bình đ y.

Th y l ng nghe t ng l i Huy nói, nghi n ng m thêm m t lát, Th y b o Huy:

- N u bác Hai nói nh ng l i này b n M , ch c con không th nào hi u th u đ c. Nh nh ng c nh th t hi n hi n tr c m t, giúp con c m nh n đ c t ng l i bác Hai nói. Con c mong, sau khi h c xong, con s v l i n i này đ tìm hi u thêm v đ t n c, v con ng i Vi t Nam, đ con có th đ ng c m v i nh ng suy t c a ông bà n i, c a b m con, và v i t t c nh ng ng i thân trong gia đình có nhi u g n bó v i Quê Hò ng đ t n c.

Huy c m th y đã b t cháu nghe quá nhi u v dĩ vãng, đ tr i cháu cái vui t i c a tu i tr , Huy h i Th y:

- Con có bi t m i khi nh c đ n M Tho, ng i Vi t Nam th ng hay nghĩ đ n đ i u gì không?

Th y nhanh nh u đáp:

- H t iu M Tho, ph i không bác Hai?

- Đúng r i đó con, gi thì hai bác cháu mình đi tìm h t iu M Tho ngay trên đ t “M”.

S ng xa quê đã quá lâu, không bi t quán x a có còn đó hay không. Hai bác cháu Huy c lang thang, lúc th b , lúc ng i xích lô. Bác ng m nhìn c nh cũ, còn cháu khám phá nh ng gì m i l c a quê cha đ t t .

Chi u xu ng, Minh chú tài x Huy thuê bao trong nh ng ngày Vi t Nam đ n h i Huy:

- Đêm nay có trình di n văn ngh t i r p hát ngoài tr i, cô chú có mu n đi xem không?

- R p hát ngoài tr i đ đâu v y cháu?

- N m trong sân v n đ ng cũ, c nh bên tr ng Nam Ti u H c đó chú.

- đ c, đ chú sang h i Th y xem nó có mu n cùng đi không?

Qua h i cháu, Th y nói v i Huy:

- Hai bác c đi xem hát đi, t i nay con mu n m t mình đi t n b đ c theo công viên L c H ng, nhìn ng m dòng sông Ti n, nhìn th t k nh ng n i ch n b m con đã t ng s ng qua.

- V y r t t t, bác hy v ng, sau chuy n đi này, con s c m nh n đ c nhi u đ i u m i l , và nh t là s yêu và hi u tâm tình c a b m con h n.

Tr v bên phòng mình, Huy b o Minh:

- Th y nó không đi, v y con mua vé cho chú thím thôi.

Minh gäi đäu:

- Chä cho vä chäng con cäng đi luôn đä cä không?

Huy mä mä cä iä gät đäu. Huy chä muän đän xem cái räp hát ngoài träi mäi đä cä xây đäng thôi, chä vẫn nghä vẫn gäng ä chän tänh lä này thì làm sao häp đän Huy đä cä.

Täi hôm äy, vä chäng Huy thä bä trên đäng Hùng Väng, thäng thä cä món thät bä vä viên täi mät quán nhä trä cäng träng Nguyän Đänh Chiäu, còn mua thêm cóc, äi chäm väi muäi ät. Khán giä kéo đi xem hát cũng khá đäng, Vä chäng Huy nhäp vào dòng ngä iä, säp hàng chä vào cäa. Đäng mät lát thäy mät vä chäng Minh, Huy còn đäng đäc tìm thì Minh xuät hiän, näm tay läi vä chäng Huy đi räi nhäc nhä: “ä đây là Mä Tho chä không phäi Mä Quäc, chú thäm mà đäng säp hàng kiäu này đän vẫn hát mäi vä đä cä”.

Näi gät theo Minh, Huy häi nhäp ngay väi näp säng mäi, chen län đän đä mä hôi mäi täi gän chä kiäm soát vé. Chät mät đäa bé trai khäu nhä cánh tay Huy nói nhä nhä van nài: “Chú äi! Làm än đän con vô coi hát đi chú!”. Cäu bé häi đät câu, Huy bàng hoàng cäng äi, đäng nhä chät läng, cä mät träi đä väng quay väng pän Huy.

Lúc còn bé Huy rät mê xem hát, tâm nhäc, cäi läng, hát bóng gì Huy đäu thích cä. Huy vän còn nhä nhä in, muän xem phim än Đä thì ra räp Vĩnh Läi ngay bên hông chä, phim Tây phim Mä chiäu ä räp Đänh Täng có gän máy länh trên đäng Träng Träc, còn cäi läng hay Đäi Nhäc Häi thì qua räp Viän Träng bên kia cäu Quay. Là con nhà nghèo, bä mä chä cho phép Huy đi xem hát, chä chäng cho đäng xu nào. Nên Huy đä cä vào xem hay không đäu tùy thuäc vào lòng häo tâm cäa khán giä ngä iä hay sä đä däi cäa nhân viên gác cäa. Nhäng ngày tuäi còn nhä, täng ngä iä còn thäp, viäc xin ngä iä län đän vào räp “coi cäp” täng đäi đä dàng. Khi nhä giò län xän, Huy không dám đäng gän ngä iä gän nhäng ngä iä soát vé, sä hä nhän ra mät. Huy phäi đäng thät xa tìm ngä iä xin đät vào. Tuäi càng län, giò càng cao, càng bä tä chäi nhiäu, sä län đi đän räp räi phäi läi thäi ra vä càng tăng đän.

Näm chät tay đäa bé, Huy täng nhä näm chính cäm tay nhä bé cäa mình ngày xäa. Nhân viên kiäm soát chäa käp cäm nhäng täm vé Huy trao, Huy väi rät ngay tay läi räi quay sang bäo Minh:

- Khoan vào räp đã, hãy đi trä ra bên ngoài, chú có chút chuyän nhä con.

Minh tuy häi ngäc nhiên, nhäng cũng kéo vä theo Huy và Ngäc quay trä ra. Đän bên ngoài, Huy bäo thäng bé:

- Nhà chú có bän ngä iä đi coi hát, mäi ngä iä đän theo hai đäa nhä, väy con đi tìm thêm bäy đäa näa đä chú đän vô mät luôn mät lät.

Vài phút sau thäng bé trä läi väi mät bäy con nít, Huy quay sang mäi ngä iä căn đän:

- Mäi ngä iä näm tay hai đäa nhä đät vào, Minh đi trä cä län đäng, còn chú đi sau cùng.

Thäng bé bên tay trái đã nhä giò cao gän đän vai Huy. Nó sä không vào đä cä nên than thä:

- Con cao quá, hä có cho vô không chú?

Huy nhìn thäng bé mäm cä iä không nói, nó có biät đâu räng Huy đã tänh väi lòng, phäi đäa nó vào xem hát bäng đä cä. Lúc đi gän đän chä xét vé, thäng nhä làm bä khäy chân cho ngä iä thäp xuäng, nhìn đäu bä cäa nó, Huy thäy giäng nhä in Huy ngày nào. Nhân viên soát vé cän nhän đôi chút vì “gia đänh” Huy đäm theo quá nhiäu con nít, nhäng räi hä cũng thông cäm xä vé

cho vào hò t.

Vào đän bên trong, Huy cäm nhän ngay đäc niäm vui dâng tràn trong lòng, đänh tìm mua cho mäy đäa nhä ít käo bánh, nhäng chúng đã gätay ra khäi tay Huy lúc nào không biät. Vä chäng Minh lo tìm chängäi gän sân khäu, Huy đän bên, vä vào vai Minh räi bäo:

- Con tìm chängäi cho vä chäng con thôi, chú thím lên tuät phía trên ngäi cho mát.

Huy đäa Ngäc lên hàng ghä cuäi cùng, tä trên cao Huy có thä quan sát thät rõ chä soát vé, ngäm nhìn nhäng đäa bé đang chen län tìm cách vào trong räp, Huy nhä đang ngäm nhìn läi thäi thä u cäa chính mình.

Tiäng nhäc trên sân khäu träi lên, ngängäi điäu khiän bäc ra giäi thiäu chäng trình. Huy đäa mät nhìn ra bên ngoài, chä còn läa thäa vài ngängäi đän muän và mängäi đäa trä con vän còn län vän träc cäng. Huy biät, niäm hy väng đäc vào xem hát cäp đêm nay cäa các em säp tiêu tan.

Huy quay sang bäo Ngäc:

- Em ngäi đây chä đä anh xuäng đän hò t täi nhä này vào coi hát.

Ngäc nheo mät nhìn chäng cäi tán đäng, Huy bäc väi vä häng cäng. Ra đän bên ngoài, Huy ngoäc tay gäi mäy đäa trä “vô phäc” läi räi bäo chúng:

- Các con đi tìm xem còn đäa nào muän vô coi hát, đän hò t läi đây, bác đäa vào xem.

Mäy đäa nhä hän hä täa ra chäy đi tìm bän. Lát sau chúng xäp thành vòng tròn, bao chung quanh läy Huy. Tiän đän näm tay hai đäa nhä gän bên, Huy nói:

- Mäy con đi theo bác vào coi hát.

Đän cäng, Huy häi anh kiäm soát vé:

- Cho hò t đám nhä này vào coi hát, anh tính tôi bao nhiêu tiän?

- Anh cho em bao nhiêu cũng đäc!

- Anh cho biät giá nhanh lên, bên trong đã hát räi đó.

Ngäm nghĩ mät lát, anh ta nói:

- Thôi, anh cho em mäi đäa mängäi ngàn.

Anh soát vé đäm ngängäi, Huy đäm tiän. Tän không đän mät đô la cho mäi đäa trä, Huy thäy läi đäc chính mình.

Huy không biät buäi vẫn nghä häm äy trình diän nhäng màn múa hát gì. Huy chängäi đäa mät nhìn nhäng đäa bé tung tăng, hò t chäy lên sân khäu läi chäy đi tìm bän bè. Đêm äy Huy xem đäc buäi vẫn nghä khó quên nhät trong đäi, mäc dù Huy không nghe đäc läi ca tiäng hát nào. Quê Hò ò ng cäa Huy là đó, Mä Tho cäa Huy và Ngäc là đó. và đó cũng là nhäng thä trân quý, mäi khi Huy nhäc đän hai chä Quê Hò ò ng.